

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 18 septembrie 2018
(OR. en)

7980/18
ADD 1

Dosar interinstituțional:
2018/0096 (NLE)

WTO 84
SERVICES 33
FDI 20
COASI 101

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: Acord privind protecția investițiilor între Uniunea Europeană și statele
membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Singapore, pe de altă parte

EXPROPRIEREA

Părțile confirmă înțelegerea comună a elementelor expuse mai jos.

1. Articolul 2.6 (Exproprierea) acoperă două situații. Prima este exproprierea directă, în cazul căreia o investiție vizată este naționalizată sau altfel expropriată direct, printr-un transfer formal al proprietății sau prin confiscare directă. A doua este exproprierea indirectă, în cazul căreia o măsură sau o serie de măsuri ale unei părți au un efect echivalent cu cel al exproprierii directe în sensul că privează în mod considerabil investitorul vizat de atributele fundamentale ale proprietății asupra investiției vizate, inclusiv de dreptul de a utiliza, de a se bucura și de a dispune de investiția vizată, fără transferul formal al titlului de proprietate sau confiscarea directă.
2. Pentru a stabili dacă o măsură sau o serie de măsuri luate de către o parte, într-o situație specifică, constituie o expropriere indirectă, este necesară o examinare de la caz la caz bazată pe fapte, care să ia în considerare, printre altele, următorii factori:
 - (a) impactul economic al măsurii sau al seriei de măsuri și durata acestora, deși faptul că o măsură sau o serie de măsuri luate de către una dintre părți au un efect negativ asupra valorii economice a investiției nu înseamnă, în sine, că a avut loc o expropriere indirectă;

- (b) nivelul în care măsura sau seria de măsuri interferează cu posibilitatea de a utiliza proprietatea, de a se bucura de aceasta sau de a dispune de aceasta; și
- (c) natura măsurii sau a seriei de măsuri, în special obiectul, contextul și intenția măsurii (măsurilor).

Pentru mai multă certitudine, cu excepția cazurilor rare în care impactul unei măsuri sau al unei serii de măsuri este atât de puternic, în lumina scopului lor, încât acestea par în mod vădit excesive, nu constituie expropriere indirectă o măsură sau o serie de măsuri nediscriminatorii ale unei părți care sunt concepute și aplicate pentru a proteja obiective legitime de politică publică, precum sănătatea publică, siguranța și mediul.

EXPROPRIEREA TERENURILOR

1. În pofida articolului 2.6 (Exproprierea), atunci când Singapore este partea care expropriează, orice măsură de expropriere referitoare la terenuri, în conformitate cu definiția din Legea privind achiziționarea terenurilor (capitolul 152)¹, presupune plata despăgubirii la valoarea de piață, în conformitate cu legislația menționată.

2. În sensul prezentului acord, orice măsură de expropriere în virtutea Legii privind achiziționarea terenurilor (capitolul 152) ar trebui să aibă o utilitate publică sau să fie subordonată unei utilități publice.

¹ Legea privind achiziționarea terenurilor (capitolul 152) la data intrării în vigoare a prezentului acord.

EXPROPRIEREA ȘI DREPTURILE DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

Pentru mai multă certitudine, revocarea, limitarea sau crearea drepturilor de proprietate intelectuală, dacă măsura este compatibilă cu Acordul TRIPS și cu capitolul zece (Proprietatea intelectuală) din EUSFTA, nu constituie expropriere. În plus, stabilirea faptului că măsura este incompatibilă cu Acordul TRIPS și cu capitolul zece (Proprietatea intelectuală) din EUSFTA nu înseamnă că a avut loc o expropriere.

DATORIA PUBLICĂ

1. Nu poate fi introdusă o cerere în care se pretinde că restructurarea datoriei unei părți încalcă o obligație prevăzută în capitolul doi (Protecția investițiilor) sau, dacă a fost introdusă deja o astfel de cerere, examinarea acesteia nu poate fi continuată în temeiul secțiunii A (Soluționarea litigiilor dintre investitori și părți) a capitolului trei (Soluționarea litigiilor) dacă restructurarea este o restructurare negociată la momentul introducerii cererii sau devine o restructurare negociată după acel moment, cu excepția cererilor în care se pretinde că restructurarea încalcă articolul 2.3 (Tratamentul național)¹.
2. În pofida articolului 3.6 (Introducerea unor cereri la tribunal) din capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea A (Soluționarea litigiilor dintre investitori și părți) și sub rezerva punctului 1 din prezenta anexă, un investitor nu poate introduce o cerere în conformitate cu capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea A (Soluționarea litigiilor dintre investitori și părți) în care să pretindă că restructurarea datoriei unei părți încalcă o obligație prevăzută în capitolul doi (Protecția investițiilor), cu excepția articolului 2.3 (Tratamentul național), decât după scurgerea a 270 de zile de la data depunerii de către reclamant a cererii scrise de consultare în conformitate cu articolul 3.3 (Consultări) din capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea A (Soluționarea litigiilor dintre investitori și părți).

¹ În sensul prezentei anexe, simplul fapt că tratamentul acordat diferă între investitori sau investiții pe baza unor obiective legitime de politică publică în contextul unei crize a datoriei sau al unei amenințări cu o astfel de criză nu echivalează cu o încălcare a articolului 2.3 (Tratamentul național).

3. În sensul prezentei anexe:

„restructurare negociată” înseamnă restructurarea sau reeșalonarea datoriei unei părți, efectuată (i) printr-o modificare sau amendare a instrumentelor de datorie, în conformitate cu condițiile acestora și cu legislația aplicabilă sau (ii) printr-o preschimbare a datoriei sau un alt proces similar în care titularii a nu mai puțin de 75 % din principalul total al datoriei restante care face obiectul restructurării au consimțit asupra preschimbării datoriei respective sau a unui alt proces;

„legislația aplicabilă” unui instrument de datorie înseamnă cadrul juridic și de reglementare al unei jurisdicții aplicabil acelui instrument de datorie.

4. Pentru mai multă certitudine, „datoria unei părți” include, în cazul Uniunii, datoria unui guvern al unui stat membru al Uniunii sau datoria unei administrații publice dintr-un stat membru al Uniunii, la nivel central, regional sau local.

ACORDURILE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 4.12

Acordurile dintre statele membre ale Uniunii și Singapore sunt următoarele:

1. Acordul dintre Guvernul Republicii Singapore și Guvernul Republicii Bulgaria privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, întocmit la Singapore la 15 septembrie 2003;
2. Acordul dintre Guvernul Republicii Singapore și Uniunea Economică Belgo-Luxemburgheză privind promovarea și protejarea investițiilor, întocmit la Bruxelles la 17 noiembrie 1978;
3. Acordul dintre Guvernul Republicii Singapore și Guvernul Republicii Ceha privind promovarea și protejarea investițiilor, întocmit la Singapore la 8 aprilie 1995;
4. Tratatul dintre Republica Federală Germania și Republica Singapore privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, întocmit la Singapore la 3 octombrie 1973;

5. Acordul dintre Guvernul Republicii Singapore și Guvernul Republicii Franceze privind promovarea și protejarea investițiilor, întocmit la Paris la 8 septembrie 1975;
6. Acordul dintre Guvernul Republicii Singapore și Guvernul Republicii Letonia privind promovarea și protejarea investițiilor, întocmit la Singapore la 7 iulie 1998;
7. Acordul dintre Republica Singapore și Republica Ungaria privind promovarea și protejarea investițiilor, întocmit la Singapore la 17 aprilie 1997;
8. Acordul de cooperare economică dintre Guvernul Regatului Țărilor de Jos și Guvernul Republicii Singapore, întocmit la Singapore la 16 mai 1972;
9. Acordul dintre Guvernul Republicii Singapore și Guvernul Republicii Polonia privind promovarea și protejarea investițiilor, întocmit la Varșovia, Polonia, la 3 iunie 1993;
10. Acordul dintre Guvernul Republicii Singapore și Guvernul Republicii Slovenia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, întocmit la Singapore la 25 ianuarie 1999;

11. Acordul dintre Republica Singapore și Republica Slovacia privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, întocmit la Singapore la 13 octombrie 2006; și
12. Acordul dintre Guvernul Republicii Singapore și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord privind promovarea și protejarea investițiilor, întocmit la Singapore la 22 iulie 1975.

MECANISMUL DE MEDIERE
PENTRU LITIGIILE DINTRE INVESTITORI ȘI PĂRȚI

ARTICOLUL 1

Obiectiv

Obiectivul mecanismului de mediere este de a facilita găsirea unei soluții convenite de comun acord pe baza unei proceduri complete și rapide, cu asistența unui mediator.

SECȚIUNEA A

PROCEDURA ÎN CADRUL MECANISMULUI DE MEDIERE

ARTICOLUL 2

Inițierea procedurii

- (1) O parte la un litigiu poate solicita, în orice moment, inițierea unei proceduri de mediere. Această cerere se adresează celeilalte părți în scris.

- (2) Partea căreia îi este adresată o astfel de cerere o examinează cu atenție și răspunde prin acceptarea sau respingerea acesteia în scris, în termen de zece zile de la primirea cererii.
- (3) În cazul în care cererea se referă la orice tratament acordat de către o instituție, un organism sau o agenție a Uniunii sau de către un stat membru al Uniunii și nu a fost stabilit un pârât în conformitate cu alineatul (2) de la articolul 3.5 (Notificarea intenției), cererea se adresează Uniunii. În cazul în care Uniunea acceptă cererea, răspunsul trebuie să precizeze dacă la procedura de mediere va fi parte Uniunea sau statul membru al Uniunii în cauză.¹

ARTICOLUL 3

Alegerea mediatorului

- (1) Părțile la litigiu depun eforturi pentru a cădea de acord asupra unui mediator în termen de cel mult 15 zile de la primirea răspunsului la cererea menționată la alineatul (2) de la articolul 2 (Inițierea procedurii) din prezenta anexă. Acordul respectiv poate include numirea unui mediator dintre membrii tribunalului constituit în conformitate cu articolul 3.9 (Tribunalul de primă instanță).

¹ Pentru mai multă certitudine, atunci când cererea se referă la un tratament acordat de Uniune, partea la mediere este Uniunea și orice stat membru al Uniunii vizat este pe deplin asociat la mediere. Când cererea se referă exclusiv la un tratament acordat de un stat membru al Uniunii, partea la mediere este statul membru al Uniunii vizat, cu excepția cazului în care acesta solicită Uniunii să fie parte la mediere.

- (2) În cazul în care părțile la litigiu nu pot conveni cu privire la mediator în conformitate cu alineatul (1), oricare dintre acestea poate solicita președintelui tribunalului să selecteze mediatorul prin tragere la sorți dintre membrii tribunalului constituit în conformitate cu articolul 3.9 (Tribunalul de primă instanță). Președintele tribunalului alege mediatorul în termen de zece zile lucrătoare de la cererea oricăreia dintre părțile la litigiu.
- (3) Mediatorul nu trebuie să fie cetățean al niciuneia dintre părțile la acord, cu excepția cazului în care părțile la litigiu convin altfel.
- (4) Mediatorul oferă asistență părților la litigiu în mod imparțial și transparent, în vederea clarificării măsurii în cauză și a eventualelor efecte negative ale acesteia asupra investițiilor, precum și în vederea găsirii unei soluții convenite de comun acord.

ARTICOLUL 4

Regulile procedurii de mediere

- (1) În termen de zece zile de la numirea mediatorului, partea la litigiu care a invocat procedura de mediere prezintă mediatorului și celeilalte părți la litigiu, în scris, o descriere detaliată a problemei, descriind mai exact funcționarea măsurii în cauză și efectele negative ale acesteia asupra investițiilor. În termen de 20 de zile de la data transmiterii informațiilor în cauză, cealaltă parte la litigiu poate pune la dispoziție, în scris, observațiile sale cu privire la descrierea problemei. Fiecare dintre părțile la litigiu poate include orice informații pe care le consideră relevante în descrierea sa sau în observațiile sale privind problema.

- (2) Mediatorul poate decide cu privire la modalitatea cea mai adecvată de a clarifica măsura în cauză și posibilele efecte negative ale acesteia asupra investițiilor. Mai exact, mediatorul poate să organizeze reuniuni între părțile la litigiu, poate să consulte părțile respective împreună sau individual, poate să solicite asistență sau consultanță din partea experților relevanți și a părților interesate și poate să furnizeze orice sprijin suplimentar solicitat de părțile la litigiu. Cu toate acestea, înainte de a solicita asistență sau de a se consulta cu experții relevanți și cu părțile interesate, mediatorul se consultă cu părțile la litigiu.
- (3) Mediatorul poate să dea un aviz și poate să propună o soluție care să fie examinată de părțile la litigiu, care pot accepta sau respinge soluția propusă sau pot conveni asupra unei soluții diferite. Mediatorul nu poate însă să formuleze un aviz sau observații cu privire la compatibilitatea măsurii în cauză cu capitolul doi (Protecția investițiilor).
- (4) Procedura de mediere are loc pe teritoriul părții la litigiu căreia i-a fost adresată cererea sau, de comun acord, în orice alt loc sau prin orice alt mijloc.
- (5) Părțile la litigiu depun toate eforturile pentru a ajunge la o soluție convenită de comun acord în termen de 60 de zile de la data numirii mediatorului. În așteptarea unui acord final, părțile la litigiu pot lua în considerare posibile soluții provizorii.
- (6) Soluțiile convenite de comun acord se pun la dispoziția publicului. Cu toate acestea, versiunea făcută publică nu poate conține informații pe care una dintre părțile la litigiu le-a desemnat ca fiind confidențiale.

(7) Procedura de mediere se încheie:

- (a) prin adoptarea unei soluții convenite de comun acord de către părțile la litigiu, caz în care procedura de mediere se încheie la data adoptării;
- (b) prin acordul comun al părților la litigiu, în orice etapă a procedurii de mediere, caz în care procedura de mediere se încheie la data respectivului acord;
- (c) prin declarația scrisă a mediatorului, după consultarea părților la litigiu, conform căreia orice eforturi suplimentare de mediere ar fi inutile, caz în care procedura de mediere se încheie la data unei astfel de declarații; sau
- (d) prin declarația scrisă a oricăreia dintre părțile la litigiu după examinarea soluțiilor convenite de comun acord în cadrul procedurii de mediere și după examinarea oricăror avize și soluții propuse de mediator, caz în care procedura de mediere se încheie la data acelei declarații.

SECȚIUNEA B

PUNEREA ÎN APLICARE

ARTICOLUL 5

Punerea în aplicare a soluției convenite de comun acord

- (1) În cazul în care părțile la litigiu au convenit asupra unei soluții, fiecare dintre ele ia măsurile necesare pentru a pune în aplicare soluția convenită de comun acord în termenul convenit.
- (2) Partea la litigiu care pune soluția în aplicare informează cealaltă parte la litigiu în scris cu privire la acțiunile sau măsurile luate pentru a pune în aplicare soluția convenită de comun acord.
- (3) La cererea părților la litigiu, mediatorul le transmite acestora un proiect de raport factic scris, furnizând o scurtă descriere: (i) a măsurii care face obiectul acestor proceduri; (ii) a procedurilor desfășurate; și (iii) a soluției convenite de comun acord la finalul acestor proceduri, inclusiv a eventualelor soluții provizorii. Mediatorul le acordă părților la litigiu 15 zile lucrătoare pentru a formula observații cu privire la proiectul de raport. După analizarea observațiilor părților la litigiu care au fost prezentate în cadrul termenului respectiv, mediatorul le trimite acestora un raport factic scris definitiv în termen de 15 zile lucrătoare. Raportul factic scris final nu poate să includă niciun fel de interpretare a prezentului acord.

SECȚIUNEA C

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 6

Relația cu soluționarea litigiilor

- (1) Procedura de mediere nu are ca scop să servească drept bază pentru procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul prezentului acord sau al oricărui alt acord. O parte la litigiu nu se poate baza pe elementele următoare și nu le poate introduce ca probe în aceste proceduri de soluționare a litigiilor, iar un organism, un tribunal sau o comisie de arbitraj nu le poate lua în considerare:
 - (a) poziții adoptate de o parte la litigiu în cursul procedurii de mediere;
 - (b) faptul că o parte la litigiu și-a arătat disponibilitatea de a accepta o soluție pentru măsura supusă medierii; sau
 - (c) avizele sau propunerile formulate de către mediator.
- (2) Mecanismul de mediere nu aduce atingere pozițiilor juridice ale părților la acord și ale părților la litigiu în virtutea capitolului trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea A (Soluționarea litigiilor dintre investitori și părți) sau secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți).

- (3) Fără a aduce atingere articolului 4 (Regulile procedurii de mediere) alineatul (6) din prezenta anexă și cu excepția cazului în care părțile la litigiu convin altfel, toate etapele procedurii de mediere, inclusiv orice aviz care poate fi acordat sau soluție care poate fi propusă, sunt confidențiale. Cu toate acestea, orice parte la litigiu poate divulga publicului faptul că este în curs o procedură de mediere.

ARTICOLUL 7

Termene

Orice termen menționat în prezenta anexă poate fi modificat de comun acord de către părțile la litigiu.

ARTICOLUL 8

Cheltuieli

- (1) Fiecare parte la litigiu își suportă propriile cheltuieli aferente participării la procedura de mediere.

- (2) Părțile la litigiu împart în mod egal cheltuielile aferente aspectelor organizatorice, inclusiv remunerația și cheltuielile mediatorului. Onorariile și cheltuielile mediatorilor trebuie să fie conforme cu cele stabilite potrivit Regulamentului 14 alineatul (1) din Regulamentele administrative și financiare ale Convenției ICSID în vigoare la data inițierii procedurii de mediere.
-

**COD DE CONDUITĂ PENTRU MEMBRII TRIBUNALULUI,
MEMBRII TRIBUNALULUI DE APEL ȘI MEDIATORI**

Definiții

1. În sensul prezentului cod de conduită:

„membru” înseamnă un membru al tribunalului sau al tribunalului de apel constituit în conformitate cu capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea A (Soluționarea litigiilor dintre investitori și părți);

„mediator” înseamnă o persoană care conduce medierea în conformitate cu capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea A (Soluționarea litigiilor dintre investitori și părți);

„candidat” înseamnă o persoană care este luată în considerare pentru a fi aleasă ca membru;

„asistent” înseamnă o persoană care, în temeiul mandatului unui membru, desfășoară activități de documentare sau îl asistă pe membru în activitatea acestuia; și

„personal”, în ceea ce privește un membru, înseamnă persoanele aflate sub coordonarea și controlul membrului, altele decât asistenții.

Responsabilitățile în cadrul procesului

2. Candidații și membrii evită orice încălcare și orice aparență de încălcare a deontologiei, sunt independenți și imparțiali, evită orice conflicte de interese directe sau indirecte și respectă standarde înalte de conduită pentru a asigura integritatea și imparțialitatea mecanismului de soluționare a litigiilor. Membrii nu acceptă instrucțiuni din partea niciunei organizații și a niciunui guvern cu privire la chestiunile examinate de tribunal sau de tribunalul de apel. Foștii membri respectă obligațiile prevăzute la punctele 15-21 din prezentul cod de conduită.

Obligații de comunicare a informațiilor

3. Înainte de numirea sa ca membru, un candidat trebuie să declare părților la acord orice interese, relații sau aspecte din trecut sau din prezent care ar putea afecta independența sau imparțialitatea sa sau care ar putea da naștere, în mod rezonabil, la o aparență de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate. În acest scop, candidatul depune toate eforturile rezonabile pentru a se informa în legătură cu existența unor astfel de interese, relații și aspecte.
4. Membrii comunică informațiile privind încălcări efective sau potențiale ale prezentului cod de conduită părților la litigiu și părții la acord care nu participă la litigiu.

5. Membrii continuă în orice moment să depună toate eforturile rezonabile pentru a se informa în legătură cu orice interese, relații sau aspecte menționate la punctul 3 din prezentul cod de conduită și le declară. Obligația de comunicare a informațiilor reprezintă o obligație permanentă, prin care membrii declară orice astfel de interese, relații sau aspecte care ar putea surveni în orice stadiu al procedurii, de îndată ce le cunosc. Membrii declară astfel de interese, relații și aspecte informând în scris părțile la litigiu și partea la acord care nu participă la litigiu, în vederea analizării lor de către acestea.

Atribuțiile membrilor

6. Membrii își îndeplinesc prompt și în totalitate sarcinile, pe durata întregii proceduri, cu onestitate și diligență.
7. Membrii analizează doar acele aspecte care apar în cursul procedurii și care sunt necesare în vederea luării unei hotărâri și nu delegă această atribuție niciunei alte persoane.
8. Membrii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că asistenții și personalul lor cunosc și respectă dispozițiile de la punctele 2, 3, 4, 5, 19, 20 și 21 din prezentul cod de conduită.
9. Membrii nu se angajează în contacte *ex parte* în ceea ce privește procedura.

Independența și imparțialitatea membrilor

10. Membrii sunt independenți și imparțiali, trebuie să evite crearea unei aparențe de lipsă de imparțialitate sau de încălcare a deontologiei și să nu fie influențați de interesul personal, de presiuni externe, de considerente de ordin politic, de proteste publice, de loialitatea față de o parte la litigiu sau de partea la acord care nu participă la litigiu sau de teama de a face obiectul criticilor.
11. Membrii nu pot, în mod direct sau indirect, să își asume o obligație sau să accepte beneficii care ar afecta sau ar părea că afectează îndeplinirea în mod corespunzător a atribuțiilor lor.
12. Membrii nu pot folosi poziția pe care o dețin în cadrul tribunalului în scopul promovării unor interese personale sau private și trebuie să evite acțiunile care pot crea impresia că există persoane care se află într-o poziție privilegiată și îi pot influența.
13. Membrii nu permit ca judecata sau comportamentul lor să fie influențate de raporturile sau responsabilitățile financiare, de afaceri, profesionale, familiale sau sociale.
14. Membrii evită să intre în orice relație sau să dobândească orice interes financiar susceptibil de a le afecta imparțialitatea sau care ar putea crea, în mod rezonabil, o aparență de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate.

Obligațiile foștilor membri

15. Toți foștii membri trebuie să evite acțiunile care ar putea crea aparența că au fost lipsiți de imparțialitate în îndeplinirea atribuțiilor lor sau că ar fi obținut vreun beneficiu în urma deciziei sau hotărârii tribunalului sau a tribunalului de apel.
16. Fără a aduce atingere alineatului (5) de la articolul 3.9 (Tribunalul de primă instanță) și alineatului (4) de la articolul 3.10 (Tribunalul de apel), membrii se angajează ca, la finalul mandatului, să nu participe în niciun fel:
 - (a) la litigii în materie de investiții care s-au aflat pe rolul tribunalului sau al tribunalului de apel înainte de finalul mandatului lor;
 - (b) la litigii în materie de investiții legate în mod direct și evident de litigii, inclusiv finalizate, de care s-au ocupat în calitate de membri ai tribunalului sau ai tribunalului de apel.
17. Membrii se angajează ca, pentru o perioadă de trei ani după finalul mandatului, să nu acționeze în calitate de reprezentanți ai oricăreia dintre părțile la litigiile în materie de investiții înaintate tribunalului sau tribunalului de apel.

18. Dacă președintele tribunalului sau președintele tribunalului de apel este informat sau ia cunoștință în alt mod de faptul că un fost membru al tribunalului, respectiv al tribunalului de apel a încălcat obligațiile prevăzute la punctele 15-17, președintele examinează chestiunea și îi oferă fostului membru posibilitatea de a fi audiat. Dacă, în urma verificărilor, presupusa încălcare este confirmată, el informează:

- (a) asociația profesională sau orice altă instituție similară la care fostul membru este afiliat;
- (b) părțile la acord; și
- (c) președintele oricărui alt tribunal sau tribunal de apel competent în materie de investiții interesat.

Președintele tribunalului sau președintele tribunalului de apel face publice constatările efectuate conform prezentului punct.

Confidențialitate

19. Niciun membru sau fost membru nu poate, în niciun moment, să comunice sau să utilizeze informații nedestinate publicului, referitoare la o procedură sau de care a luat cunoștință în cadrul unei proceduri, decât pentru scopurile procedurii respective, și, în special, nu poate să comunice sau să utilizeze vreo astfel de informație pentru a dobândi un avantaj personal sau pentru alte persoane sau pentru a afecta interesele altora.
20. Niciun membru nu face publică o decizie sau hotărâre sau părți ale acesteia înainte de publicarea ei în conformitate cu anexa 8.

21. Un membru sau un fost membru nu dezvăluie niciodată deliberările tribunalului sau ale tribunalului de apel sau opiniile vreunui membru cu privire la deliberări.

Cheltuieli

22. Fiecare membru păstrează o evidență a timpului dedicat procedurilor și a cheltuielilor efectuate și întocmește un raport final cu privire la aceste aspecte.

Mediatori

23. Prevederile aplicabile membrilor sau foștilor membri, descrise în prezentul cod de conduită, se aplică, *mutatis mutandis*, mediatorilor.

Comitetul consultativ

24. Președintele tribunalului și președintele tribunalului de apel sunt asistați de câte un comitet consultativ compus din vicepreședinte și din membrul cel mai în vârstă al tribunalului, respectiv al tribunalului de apel, în vederea garantării aplicării corecte a prezentului cod de conduită și a articolului 3.11 (Reguli de etică) și a executării oricărei alte sarcini, dacă este cazul.

NORME PRIVIND ACCESUL PUBLIC LA DOCUMENTE,
AUDIERILE ȘI POSIBILITATEA
CA TERȚE PERSOANE SĂ PREZINTE OBSERVAȚII

ARTICOLUL 1

- (1) Sub rezerva dispozițiilor articolelor 2 și 4 din prezenta anexă, după ce primește următoarele documente, pârâtul le transmite cu promptitudine părții care nu participă la litigiu și depozitarului menționat la articolul 5 din prezenta anexă, care le pune la dispoziția publicului:
 - (a) cererea de consultare menționată la alineatul (1) de la articolul 3.3 (Consultări);
 - (b) notificarea intenției menționată la alineatul (1) de la articolul 3.5 (Notificarea intenției);
 - (c) stabilirea pârâtului menționată la alineatul (2) de la articolul 3.5 (Notificarea intenției);
 - (d) cererea introdusă conform articolului 3.6 (Introducerea unei cereri la tribunal);

- (e) memorii, concluzii și expuneri prezentate tribunalului de către o parte la litigiu, rapoarte de expertiză, precum și orice observații scrise prezentate în temeiul articolului 3.17 (Partea la acord care nu participă la litigiu) și al articolului 3 din prezenta anexă;
 - (f) procesele-verbale sau transcrierile audierilor tribunalului, dacă sunt disponibile; și
 - (g) ordinele, hotărârile și deciziile tribunalului sau, dacă este cazul, ale președintelui sau vicepreședintelui tribunalului.
- (2) Sub rezerva excepțiilor prevăzute la articolul 4 din prezenta anexă, tribunalul poate decide, din proprie inițiativă sau la cererea oricărei persoane, și după consultarea părților la litigiu, dacă și cum să pună la dispoziție orice alte documente care nu se încadrează la alineatul (1) furnizate tribunalului sau emise de acesta. Poate fi vorba, de exemplu, de punerea la dispoziție a acestor documente pe un anumit site sau prin intermediul depozitarului menționat la articolul 5 din prezenta anexă.

ARTICOLUL 2

Tribunalul organizează audieri publice și stabilește, prin consultare cu părțile la litigiu, aspectele logistice corespunzătoare. Cu toate acestea, orice parte la litigiu care intenționează să utilizeze informațiile desemnate ca fiind informații protejate în cadrul unei audieri trebuie să informeze tribunalul în acest sens. Tribunalul ia măsurile corespunzătoare pentru a evita divulgarea acestor informații.

ARTICOLUL 3

- (1) După consultarea părților la litigiu, tribunalul poate permite unei persoane care nu este parte la litigiu și nici o parte la acord care nu participă la litigiu (denumită în continuare „terță persoană”) să depună observații scrise referitoare la o chestiune care se încadrează în sfera litigiului.
- (2) O terță persoană care dorește să prezinte observații se adresează tribunalului, furnizând următoarele informații scrise în una dintre limbile procedurii, în mod concis și respectând numărul de pagini care poate fi fixat de tribunal:
 - (a) o descriere a terței persoane, incluzând, dacă este cazul, componența sa și statutul juridic (de exemplu, organism profesional sau alt tip de organizație neguvernamentală), obiectivele sale generale, natura activităților sale și indicând orice organizație mamă, inclusiv orice organizație care o controlează, direct sau indirect;
 - (b) orice legături, directe sau indirecte, pe care le are cu oricare dintre părțile la litigiu;
 - (c) informații privind orice guvern, persoană sau organizație care a furnizat asistență financiară sau de altă natură pentru pregătirea observațiilor sau care a oferit o asistență substanțială terței persoane în oricare din cei doi ani anteriori cererii depuse de terță persoană în temeiul prezentului articol (de exemplu, prin finanțarea a circa 20 % din operațiunile sale anuale globale);

- (d) o descriere a naturii interesului pe care terța persoană îl are în legătură cu procedura; și
 - (e) identificarea aspectelor specifice de fapt sau de drept în cadrul procedurii pe care terța persoană dorește să le abordeze în observațiile sale scrise.
- (3) Pentru a determina dacă va permite asemenea observații, tribunalul ia în considerare, printre altele:
- (a) dacă terța persoană are un interes semnificativ în cadrul procedurii; și
 - (b) măsura în care observațiile ar putea ajuta tribunalul să stabilească un aspect de drept sau de fapt referitor la procedură prin prezentarea de perspective, a unor cunoștințe specifice sau a unor clarificări diferite de cele ale părților la litigiu.
- (4) Observațiile prezentate de terța persoană trebuie:
- (a) să fie datate și semnate de persoana care prezintă observațiile în numele terței persoane;
 - (b) să fie concise și să nu depășească în niciun caz lungimea autorizată de tribunal;
 - (c) să conțină o expunere precisă a poziției terței persoane cu privire la aspectele în cauză; și
 - (d) să se refere numai la chestiuni care intră în sfera litigiului.

- (5) Tribunalul se asigură că prezentarea observațiilor nu perturbă sau îngreunează inutil procedura și că nu aduce prejudicii nejustificate niciuneia dintre părțile la litigiu. Tribunalul poate adopta, dacă este necesar, orice proceduri corespunzătoare pentru a gestiona observațiile multiple.
- (6) Tribunalul se asigură că părților la litigiu li se acordă o posibilitate rezonabilă de a prezenta observații cu privire la orice observație a unei terțe persoane.

ARTICOLUL 4

- (1) Informațiile confidențiale sau protejate, astfel cum sunt definite la alineatul (2), care au fost identificate în conformitate cu prezentul articol, nu sunt puse la dispoziția publicului.
- (2) Informațiile confidențiale sau protejate constau în:
 - (a) informații comerciale confidențiale;
 - (b) informații care sunt protejate împotriva punerii la dispoziția publicului în temeiul prezentului acord;
 - (c) informații care sunt protejate împotriva punerii la dispoziția publicului, în cazul informațiilor pârâtului, în temeiul legislației din țara acestuia, iar în cazul altor informații, în temeiul oricăror legi sau norme considerate de tribunal a fi aplicabile divulgării acestor informații.

- (3) Atunci când un document, altul decât un ordin sau o decizie a tribunalului, trebuie pus la dispoziția publicului în temeiul articolului 1 alineatul (1) din prezenta anexă, în momentul depunerii documentului, partea la litigiu, partea la acord care nu participă la litigiu sau terța persoană care depune documentul trebuie:
- (a) să indice dacă consideră că documentul conține informații care trebuie să fie protejate împotriva publicării;
 - (b) să desemneze în mod clar informațiile în momentul înaintării documentului către tribunal; și
 - (c) în cel mai scurt timp sau în termenul stabilit de tribunal, să transmită o versiune prelucrată a documentului care nu conține astfel de informații.
- (4) Atunci când un document, altul decât un ordin sau o decizie a tribunalului, trebuie pus la dispoziția publicului în virtutea unei decizii a tribunalului în temeiul articolului 1 alineatul (2) din prezenta anexă, partea la litigiu, partea la acord care nu participă la litigiu sau terța persoană care a depus documentul respectiv trebuie, în termen de 30 de zile de la decizia tribunalului de a pune documentul la dispoziția publicului, să precizeze dacă, în opinia sa, documentul conține informații care trebuie protejate împotriva divulgării și să transmită o versiune prelucrată a documentului care nu include aceste informații.
- (5) În cazul în care este propusă o prelucrare a documentului în conformitate cu alineatul (4), orice parte la litigiu, alta decât persoana care a prezentat documentul în cauză, poate formula obiecții la propunerea de prelucrare sau poate propune ca documentul să fie prelucrat în mod diferit. Orice astfel de obiecție sau de contrapropunere se efectuează în termen de 30 de zile de la primirea documentului prelucrat propus.

- (6) În cazul în care un ordin, o decizie sau o hotărâre a tribunalului trebuie pusă la dispoziția publicului, în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din prezenta anexă, tribunalul trebuie să dea tuturor părților la litigiu posibilitatea de a prezenta observații cu privire la măsura în care documentul conține informații care trebuie protejate împotriva publicării și de a propune prelucrarea documentului pentru a împiedica publicarea informațiilor respective.
- (7) Tribunalul hotărăște cu privire la toate chestiunile referitoare la prelucrarea propusă a documentelor prevăzută la alineatele (3)-(6) și stabilește, exercitându-și puterea de apreciere, măsura în care informațiile conținute în documente care trebuie puse la dispoziția publicului ar trebui eliminate.
- (8) În cazul în care tribunalul stabilește că informațiile nu ar trebui eliminate dintr-un document în temeiul alineatelor (3)-(6) sau că nu ar trebui împiedicată punerea la dispoziția publicului a unui document, în termen de 30 de zile de la decizia tribunalului, partea la litigiu, partea la acord care nu participă la litigiu sau terța persoană care a depus voluntar documentul la registru poate:
- (a) să retragă integral sau parțial documentul care conține astfel de informații din registrul procedurii; sau
 - (b) să prezinte din nou documentul într-o formă care să respecte decizia tribunalului.

- (9) Orice parte la litigiu care intenționează să utilizeze informații pe care le consideră ca fiind confidențiale sau protejate în cadrul unei audieri trebuie să informeze tribunalul în acest sens. În urma consultării părților la litigiu, tribunalul decide dacă aceste informații ar trebui protejate și ia măsuri pentru a preveni orice divulgare către public a informațiilor protejate în conformitate cu articolul 2 din prezenta anexă.
- (10) Informațiile nu sunt puse la dispoziția publicului în cazul în care, dacă sunt făcute publice, ar pune în pericol integritatea procesului de soluționare a litigiului, în sensul alineatului (11).
- (11) Tribunalul poate, din proprie inițiativă sau la cererea unei părți la litigiu, după consultarea părților la litigiu atunci când este posibil, să ia măsurile corespunzătoare pentru a restrânge sau a amâna publicarea informațiilor în cazul în care această publicare ar pune în pericol integritatea procesului de soluționare a litigiului:
- (a) deoarece ar putea împiedica colectarea sau obținerea probelor; sau
 - (b) deoarece ar putea duce la intimidarea martorilor, a avocaților care acționează în interesul părților la litigiu sau a membrilor tribunalului; sau
 - (c) în situații excepționale comparabile.

ARTICOLUL 5

Secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, prin intermediul secretariatului UNCITRAL, acționează ca depozitar și pune la dispoziția publicului informații în conformitate cu prezenta anexă.

ARTICOLUL 6

În cazurile în care prezenta anexă prevede că tribunalul își exercită puterea de apreciere, atunci când își exercită respectiva putere de apreciere tribunalul trebuie să ia în considerare:

- (a) interesul public pentru transparență în soluționarea litigiilor bazată pe tratate și pentru procedura în cauză; și
 - (b) interesul părților la litigiu ca acesta să fie soluționat în mod echitabil și eficient.
-

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ PENTRU ARBITRAJ

Dispoziții generale

1. În secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți) din capitolul trei (Soluționarea litigiilor) și în prezenta anexă:

„consilier” înseamnă o persoană abilitată de o parte la acord pentru a consilia sau a asista partea respectivă în cadrul procedurii de arbitraj;

„arbitru” înseamnă un membru al unei comisii de arbitraj instituite în conformitate cu articolul 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj);

„asistent” înseamnă o persoană care, în temeiul mandatului unui arbitru, desfășoară activități de documentare sau îl asistă pe arbitru în activitatea acestuia;

„partea reclamantă” înseamnă orice parte care solicită instituirea unei comisii de arbitraj în conformitate cu articolul 3.28 (Inițierea procedurii de arbitraj);

„partea pârâtă” înseamnă partea acuzată că a încălcat dispozițiile menționate la articolul 3.25 (Domeniul de aplicare);

„comisie de arbitraj” înseamnă o comisie instituită în conformitate cu articolul 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj);

„reprezentant al unei părți” înseamnă un angajat sau orice persoană numită de un minister sau o agenție guvernamentală sau orice altă entitate publică a unei părți, care reprezintă partea respectivă în cadrul unui litigiu aflat sub incidența prezentului acord.

2. Prezenta anexă se aplică procedurilor de soluționare a litigiilor prevăzute în capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți), cu excepția cazului în care părțile convin altfel.
3. Partea pârâtă este responsabilă de administrarea logistică a procedurii de soluționare a litigiilor, în special de organizarea audierilor, cu excepția cazului în care se convine altfel. Părțile împart în mod egal cheltuielile care decurg din aspectele organizatorice, inclusiv cheltuielile arbitrilor.

Notificări

4. Părțile și comisia de arbitraj transmit orice cerere, notificare, memoriu sau alt document prin e-mail, cu o copie transmisă în aceeași zi prin fax, scrisoare recomandată, curier, predare cu confirmare de primire sau orice alt mijloc de telecomunicație care permite înregistrarea trimiterii. În absența unor dovezi contrare, un mesaj electronic este considerat primit la data trimiterii.

5. Fiecare parte transmite o copie electronică a memoriilor și obiecțiilor sale fiecărui arbitru și celeilalte părți simultan. Se transmite, de asemenea, o copie pe suport de hârtie a documentului respectiv.
6. Toate notificările se transmit Directorului-General, Direcției Generale Comerț din cadrul Comisiei Europene și, respectiv Directorului Diviziei America de Nord și Europa din cadrul Ministerului Comerțului și Industriei din Singapore.
7. Erorile minore de redactare dintr-o cerere, o notificare, un memoriu sau un alt document legat de procedura de arbitraj pot fi corectate prin transmiterea unui nou document care să indice în mod clar modificările, dacă cealaltă parte nu obiectează.
8. În cazul în care ultima zi de trimitere a unui document este o sărbătoare legală oficială în Singapore sau în Uniune, documentul se transmite în următoarea zi lucrătoare.

Inițierea arbitrajului

9. (a) În cazul în care, în conformitate cu articolul 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj) sau cu regula 21, 23 sau 50 din prezenta anexă, arbitrii sunt selectați prin tragere la sorți, reprezentanții ambelor părți au dreptul de a asista la tragerea la sorți.

- (b) Cu excepția cazului în care convin altfel, părțile se reunesc cu comisia de arbitraj în termen de șapte zile de la instituirea acesteia, pentru a stabili aspectele pe care părțile sau comisia de arbitraj le consideră oportune, inclusiv remunerarea și cheltuielile care trebuie plătite arbitrilor. Arbitrii și reprezentanții părților pot participa la astfel de reuniuni prin telefon sau videoconferință.
10. (a) Dacă părțile nu convin altfel în termen de șapte zile de la data instituirii comisiei de arbitraj, comisia va avea următorul mandat:
- „să examineze, în lumina dispozițiilor aplicabile ale acordului, chestiunea menționată în cererea de instituire a comisiei de arbitraj în conformitate cu articolul 3.28; să se pronunțe asupra compatibilității măsurii în cauză cu dispozițiile menționate la articolul 3.25 prin formularea unor constatări de drept și/sau de fapt, motivându-și decizia și să emită o hotărâre în conformitate cu articolele 3.31 și 3.32”.
- (b) De îndată ce părțile convin cu privire la mandatul comisiei de arbitraj, ele notifică acest fapt comisiei de arbitraj.

Memorii inițiale

11. Partea reclamantă transmite memoriul său inițial în termen de cel mult 20 de zile de la data instituirii comisiei de arbitraj. Partea pârâtă transmite contra-memoriul său în termen de cel mult 20 de zile de la data transmiterii memoriului inițial.

Funcționarea comisiilor de arbitraj

12. Președintele comisiei de arbitraj prezidează toate reuniunile acesteia. O comisie de arbitraj poate delega președintelui autoritatea de a lua decizii administrative și procedurale.
13. Sub rezerva unor dispoziții contrare prevăzute în capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți), comisia de arbitraj își poate desfășura activitățile prin orice mijloace de comunicare, inclusiv prin telefon, fax sau mijloace informatice.
14. Numai arbitrii pot participa la deliberările comisiei de arbitraj, dar aceasta poate autoriza asistenții să fie prezenți la deliberări.
15. Redactarea oricărei hotărâri rămâne responsabilitatea exclusivă a comisiei de arbitraj și nu poate fi delegată.
16. În cazul în care apare o chestiune procedurală care nu este reglementată în capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți) și în anexele acestuia, comisia de arbitraj, după consultarea părților, poate adopta o procedură corespunzătoare, compatibilă cu dispozițiile respective.
17. În cazul în care comisia de arbitraj consideră că este necesar să modifice vreun termen aplicabil procedurii sau să efectueze orice altă ajustare procedurală sau administrativă, ea informează părțile în scris cu privire la motivele modificării sau ajustării și la perioada sau ajustarea necesară.

Înlocuire

18. În cazul în care un arbitru nu poate participa la procedură, se retrage sau trebuie înlocuit, se alege un înlocuitor în conformitate cu articolul 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj).
19. În cazul în care o parte consideră că un arbitru ar trebui înlocuit deoarece acesta nu respectă cerințele codului de conduită din anexa 11 (denumit în continuare „codul de conduită”), partea respectivă ar trebui să notifice acest fapt celeilalte părți în termen de 15 zile de la data la care a aflat circumstanțele care au dus la nerespectarea codului de conduită de către arbitru.
20. În cazul în care o parte consideră că un arbitru, altul decât președintele, nu respectă cerințele codului de conduită, părțile se consultă și, în cazul în care ajung la un acord, înlocuiesc arbitrul și aleg un înlocuitor în conformitate cu procedura de la articolul 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj).
21. În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la necesitatea de a înlocui un arbitru, oricare dintre părți poate solicita ca această chestiune să fie supusă atenției președintelui comisiei de arbitraj, a cărei hotărâre este definitivă.

În cazul în care, în urma unei astfel de solicitări, președintele constată că un arbitru nu a respectat cerințele codului de conduită, se alege un nou arbitru.

Partea care a ales arbitru care trebuie înlocuit alege un arbitru dintre celelalte persoane aflate pe lista întocmită în temeiul alineatului (2) de la articolul 3.44 (Liste de arbitri). În cazul în care partea nu alege un arbitru în termen de cinci zile de la constatarea efectuată de președintele comisiei de arbitraj, președintele comitetului sau delegatul acestuia alege un arbitru prin tragere la sorți dintre restul persoanelor aflate pe lista întocmită în conformitate cu alineatul (2) de la articolul 3.44 (Liste de arbitri) în termen de zece zile de la constatarea efectuată de președintele comisiei de arbitraj.

În cazul în care lista menționată la alineatul (2) de la articolul 3.44 (Liste de arbitri) nu este întocmită la momentul necesar în conformitate cu alineatul (4) de la articolul 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj), partea care a ales arbitru care trebuie înlocuit, sau, în cazul în care partea respectivă nu alege un arbitru, președintele comitetului sau delegatul acestuia alege un arbitru în termen de cinci zile de la constatarea efectuată de președintele comisiei de arbitraj în cazul în care:

- (a) partea nu a propus persoane, dintre restul de persoane propuse de către cealaltă parte în conformitate cu alineatul (2) de la articolul 3.44 (Liste de arbitri); sau
- (b) părțile nu au ajuns la un acord asupra unei liste de nume în conformitate cu alineatul (2) de la articolul 3.44 (Liste de arbitri), dintre persoanele pe care partea le-a propus în conformitate cu alineatul (2) de la articolul 3.44 (Liste de arbitri).

22. În cazul în care o parte consideră că președintele comisiei de arbitraj nu respectă cerințele codului de conduită, părțile se consultă și, în cazul în care ajung la un acord, înlocuiesc președintele și aleg un înlocuitor în conformitate cu procedura de la articolul 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj).
23. În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la necesitatea de a înlocui președintele comisiei de arbitraj, oricare dintre părți poate solicita ca această chestiune să fie supusă atenției unei părți terțe neutre. În cazul în care părțile nu reușesc să ajungă la un acord cu privire la o parte terță neutră, chestiunea este supusă atenției unuia dintre ceilalți membri de pe lista menționată la alineatul (1) de la articolul 3.44 (Liste de arbitri). Numele acestuia este tras la sorți de către președintele comitetului sau de către delegatul acestuia. Hotărârea acestei persoane privind necesitatea de a înlocui președintele comisiei de arbitraj este definitivă.

În cazul în care persoana respectivă hotărăște că președintele inițial al comisiei de arbitraj nu a respectat cerințele codului de conduită, părțile se pun de acord cu privire la înlocuitor. În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la un nou președinte al comisiei de arbitraj, președintele comitetului sau delegatul acestuia alege prin tragere la sorți un nou președinte dintre ceilalți membri de pe lista menționată la alineatul (1) de la articolul 3.44 (Liste de arbitri). Dintre ceilalți membri de pe listă se exclude, dacă este cazul, persoana care a decis că președintele inițial nu a respectat cerințele codului de conduită. Alegerea noului președinte are loc în termen de cinci zile de la data constatării necesității înlocuirii președintelui.

24. Procedurile comisiei de arbitraj se suspendă pe durata perioadei de desfășurare a procedurilor prevăzute la punctele 18, 19, 20, 21, 22 și 23 din prezenta anexă.

Audieri

25. Președintele stabilește data și ora audierii în consultare cu părțile și cu ceilalți arbitri și confirmă părților aceste informații în scris. Aceste informații sunt, de asemenea, puse la dispoziția publicului de către partea responsabilă cu administrarea logistică a procedurilor, cu excepția cazului în care audierea nu este publică. Cu excepția cazului în care o parte nu este de acord, comisia de arbitraj poate hotărî ca audierea să nu aibă loc.
26. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, audierea are loc la Bruxelles, în cazul în care partea reclamantă este Singapore și în Singapore, în cazul în care partea reclamantă este Uniunea.
27. Comisia de arbitraj poate convoca audieri suplimentare în cazul în care părțile convin astfel.
28. Toți arbitrii sunt prezenți pe parcursul tuturor audierilor.
29. Următoarele persoane pot participa la audiere, indiferent dacă procedurile sunt sau nu deschise publicului:
- (a) reprezentanții părților;
 - (b) consilierii părților;

- (c) membri ai personalului administrativ, interpreți, traducători și grefieri; și
- (d) asistenții arbitrilor.

Numai reprezentanții și consilierii părților se pot adresa comisiei de arbitraj.

- 30. Cel târziu cu cinci zile înainte de data unei audieri, fiecare parte trimite simultan comisiei de arbitraj și celeilalte părți o listă cu numele persoanelor care vor pleda sau vor face prezentări în cursul audierii în numele părții respective, precum și al altor reprezentanți sau consilieri care urmează să ia parte la audiere.
- 31. Audierile comisiilor de arbitraj sunt deschise publicului, cu excepția cazului în care părțile decid să nu permită accesul publicului la audieri, parțial sau în întregime. Dacă audierile sunt deschise publicului, cu excepția cazului în care părțile decid altfel, se aplică următoarele:
 - (a) vizionarea de către public se desfășoară prin emisie de televiziune cu circuit închis în direct într-o sală separată de vizionare la locul de desfășurare a arbitrajului;
 - (b) persoanele care doresc să asiste la vizionarea publică a audierilor trebuie să se înregistreze;
 - (c) în sala de vizionare nu sunt permise înregistrările audio sau video sau fotografiile;
 - (d) comisia are dreptul de a solicita desfășurarea unei sesiuni închise publicului pentru oricare dintre audieri, pentru a aborda chestiuni legate de informații confidențiale.

Comisia de arbitraj se reunește în sesiuni închise publicului atunci când memoriile și pledoariile uneia dintre părți conțin informații confidențiale. În mod excepțional, comisia are dreptul de a efectua audierea în cadrul unei sesiuni închise în orice moment, din propria sa inițiativă sau la cererea oricărei părți.

32. Comisia de arbitraj desfășoară audierea în modul următor, asigurându-se că partea reclamantă și partea pârâtă beneficiază de timp egal:

Memorii

- (a) memoriul părții reclamante;
- (b) contra-memoriul părții pârâte;

Obiecții

- (a) obiecțiile părții reclamante;
- (b) contra-obiecțiile părții pârâte.

33. Comisia de arbitraj poate adresa întrebări oricărei părți, în orice moment al audierii.
34. Comisia de arbitraj ia măsurile necesare în vederea realizării și transmiterii către părți, în cel mai scurt timp, a unei transcrieri a audierii.

35. În termen de zece zile de la data audierii, fiecare parte poate transmite comisiei de arbitraj și, simultan, celeilalte părți, un memoriu suplimentar referitor la orice aspect apărut în cursul audierii.

Întrebări scrise

36. Comisia de arbitraj poate să adreseze întrebări scrise în orice moment al procedurilor uneia sau ambelor părți. Fiecare parte primește o copie a tuturor întrebărilor scrise adresate de comisia de arbitraj.
37. Fiecare parte transmite comisiei de arbitraj și, simultan, celeilalte părți, o copie a răspunsului ei scris la întrebările comisiei de arbitraj. Fiecare parte are posibilitatea de a prezenta observații scrise la răspunsul celeilalte părți în termen de cinci zile de la data primirii.

Confidențialitate

38. În cazul în care audierile comisiei de arbitraj se desfășoară în sesiuni închise publicului, în conformitate cu regula 31 din prezenta anexă, părțile și consilierii acestora păstrează confidențialitatea audierilor, a deliberărilor, a raportului intermediar al comisiei, a tuturor memoriilor scrise adresate comisiei și a tuturor comunicărilor adresate comisiei. Fiecare parte și consilierii ei tratează ca fiind confidențiale orice informații transmise de cealaltă parte comisiei de arbitraj, atunci când partea respectivă a desemnat aceste informații ca fiind confidențiale. În cazul în care memoriul transmis de o parte comisiei de arbitraj conține informații confidențiale, partea respectivă furnizează totodată, la cererea celeilalte părți, în termen de 15 zile, o versiune neconfidențială a memoriului care poate fi dezvăluită publicului. Nicio dispoziție din prezenta anexă nu împiedică o parte să își facă publice propriile opinii, atunci când face trimiteri la informațiile transmise de cealaltă parte, în măsura în care nu dezvăluie nicio informație desemnată de cealaltă parte ca fiind confidențială.

Contacte ex parte

39. Comisia de arbitraj nu se întâlnește, nu audiază și nu contactează în alt fel o parte în absența celeilalte părți.
40. Niciun arbitru nu poate discuta vreun aspect al obiectului procedurilor cu o parte sau cu părțile în absența celorlalți arbitri.

Observații *amicus curiae*

41. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel în termen de trei zile de la data instituirii comisiei de arbitraj, aceasta poate lua în considerare observații scrise nesolicitate din partea unor persoane fizice sau juridice interesate stabilite pe teritoriul părților, cu condiția ca respectivele observații să fie transmise în termen de zece zile de la data instituirii comisiei de arbitraj, să fie concise, să nu depășească, în niciun caz, 15 pagini dactilografiate, incluzând orice anexe, și să fie în mod direct relevante în raport cu faptele examinate de comisia de arbitraj.
42. Observațiile trebuie să conțină o descriere a persoanei fizice sau juridice care le transmite, inclusiv naționalitatea persoanei sau locul de stabilire, natura activităților persoanei și sursa de finanțare a persoanei, și să precizeze natura interesului pe care persoana îl are pentru procedura de arbitraj. Ele sunt transmise în limbile alese de părți în conformitate cu regula 45 din prezenta anexă.
43. Comisia de arbitraj enumeră, în hotărârea sa, toate observațiile primite care respectă regulile 41 și 42 din prezenta anexă. Comisia de arbitraj nu este obligată să se refere, în hotărârea sa, la argumentele prezentate în aceste observații. Orice observații obținute de comisia de arbitraj în temeiul prezentei anexe se transmit părților pentru ca acestea să prezinte observații.

Cazuri urgente

44. În cazurile urgente menționate în capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți), comisia de arbitraj, după consultarea părților, ajustează în mod corespunzător termenele menționate în prezenta anexă și notifică părților aceste ajustări.

Traducere și interpretare

45. În cursul consultărilor menționate la articolul 3.26 (Consultări), și cel târziu până la reuniunea menționată la regula 9 litera (b) din prezenta anexă, părțile depun eforturi pentru a conveni asupra unei limbi comune de lucru care să fie utilizată în cadrul procedurilor desfășurate în fața comisiei de arbitraj.
46. Oricare dintre părți poate prezenta observații cu privire la orice versiune tradusă a unui document elaborat în conformitate cu prezenta anexă.
47. În cazul unei divergențe privind interpretarea prezentului acord, comisia de arbitraj ia în considerare faptul că prezentul acord a fost negociat în limba engleză.

Calcularea termenelor

48. În cazul în care, prin aplicarea regulii 8 din prezenta anexă, o parte primește un document la o dată diferită de data la care îl primește cealaltă parte, orice termen calculat în funcție de data primirii documentului respectiv începe să curgă de la ultima dată de primire a documentului în cauză.

Alte proceduri

49. Prezenta anexă se aplică, de asemenea, procedurilor prevăzute la alineatul (2) de la articolul 3.34 (Termenul rezonabil pentru conformare), la alineatul (2) de la articolul 3.35 (Examinarea măsurilor adoptate în vederea conformării cu hotărârea comisiei de arbitraj), la alineatul (3) de la articolul 3.36 (Măsuri temporare în caz de neconformare) și la alineatul (2) de la articolul 3.37 (Examinarea măsurilor adoptate în vederea conformării cu hotărârea după adoptarea unor măsuri temporare în caz de neconformare). Termenele prevăzute în prezenta anexă se ajustează în funcție de termenele speciale prevăzute pentru adoptarea hotărârilor de către comisia de arbitraj în cadrul acestor alte proceduri.

50. În cazul în care comisia inițială sau unii dintre membrii ei nu pot să se întrunească din nou pentru desfășurarea procedurilor prevăzute la alineatul (2) de la articolul 3.34 (Termenul rezonabil pentru conformare), la alineatul (2) de la articolul 3.35 (Examinarea măsurilor adoptate în vederea conformării cu hotărârea comisiei de arbitraj), la alineatul (3) de la articolul 3.36 (Măsuri temporare în caz de neconformare) sau la alineatul (2) de la articolul 3.37 (Examinarea măsurilor adoptate în vederea conformării cu hotărârea după adoptarea unor măsuri temporare în caz de neconformare), se aplică procedurile prevăzute la articolul 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj). Termenul pentru notificarea hotărârii se prelungește cu 15 zile.
-

PROCEDURA DE MEDIERE PENTRU LITIGIILE DINTRE PĂRȚI

ARTICOLUL 1

Obiectivul și domeniul de aplicare

- (1) Obiectivul prezentei anexe este de a facilita găsirea unei soluții convenite de comun acord pe baza unei proceduri complete și rapide, cu asistența unui mediator.
- (2) Prezenta anexă se aplică oricărei măsuri aflate sub incidența prezentului acord și care are un impact negativ asupra investițiilor dintre părți, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

ARTICOLUL 2

Cerere de informații

- (1) În orice moment înainte de inițierea procedurii de mediere, o parte poate solicita celeilalte părți, în scris, să furnizeze informații cu privire la o măsură care are un impact negativ asupra investițiilor dintre părți. Partea căreia îi este adresată cererea trebuie să furnizeze un răspuns scris în termen de 20 de zile.

- (2) Atunci când partea căreia îi este adresată cererea consideră că nu este posibil să dea un răspuns în termen de 20 de zile, aceasta comunică celeilalte părți motivele pentru care nu poate să dea un răspuns în acest termen, precum și o estimare a celui mai scurt termen în care consideră că va fi în măsură să ofere răspunsul.

ARTICOLUL 3

Inițierea procedurii

- (1) În orice moment o parte poate solicita inițierea unei proceduri de mediere între părți. Această cerere se adresează celeilalte părți în scris. Cererea trebuie să fie suficient de detaliată pentru a expune în mod clar preocupările părții solicitante și:
- (a) să identifice măsura specifică în discuție;
 - (b) să conțină o expunere a efectelor negative pe care, în opinia părții solicitate, le are sau le va avea măsura asupra investițiilor dintre părți; și
 - (c) să explice modul în care partea solicitantă consideră că aceste efecte sunt legate de măsura în cauză.
- (2) Partea căreia îi este adresată cererea o examinează cu atenție și răspunde prin acceptarea sau respingerea acesteia în scris, în termen de zece zile de la primirea cererii.

ARTICOLUL 4

Alegerea mediatorului

- (1) Părțile depun eforturi pentru a cădea de acord asupra unui mediator în termen de cel mult 15 zile de la primirea răspunsului la cererea menționată la alineatul (2) de la articolul 3 (Inițierea procedurii) din prezenta anexă.
- (2) În cazul în care părțile nu pot conveni cu privire la mediator în termenul stabilit, oricare dintre părți poate solicita președintelui comitetului sau delegatului acestuia să selecteze mediatorul prin tragere la sorți din lista stabilită în conformitate cu alineatul (2) de la articolul 3.44 (Liste de arbitri). La tragerea la sorți au dreptul să asiste reprezentanți ai ambelor părți.
- (3) Președintele comitetului sau delegatul acestuia selectează mediatorul în termen de cinci zile lucrătoare de la cererea menționată la alineatul (2).
- (4) Mediatorul nu poate fi un resortisant al uneia dintre părți, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.
- (5) Mediatorul sprijină părțile, în mod imparțial și transparent, în vederea clarificării măsurii în cauză și a efectelor negative ale acesteia asupra investițiilor și în vederea găsirii unei soluții convenite de comun acord. Anexa 11 se aplică mediatorilor *mutatis mutandis*. Regulile 4-8 și regulile 45-48 din anexa 9 se aplică, de asemenea, *mutatis mutandis*.

ARTICOLUL 5

Regulile procedurii de mediere

- (1) În termen de zece zile de la numirea mediatorului, partea care a solicitat procedura de mediere prezintă mediatorului și celeilalte părți o descriere scrisă detaliată a problemei, descriind în special funcționarea măsurii în cauză și efectele negative ale acesteia asupra investițiilor. În termen de 20 de zile de la data respectivei comunicări, cealaltă parte poate prezenta, în scris, observațiile sale cu privire la descrierea problemei. Fiecare dintre părți poate include orice informații pe care le consideră pertinente în descrierea sa sau în observațiile sale privind problema.
- (2) Mediatorul poate decide cu privire la modalitatea cea mai adecvată de a clarifica măsura în cauză și posibilele efecte negative ale acesteia asupra investițiilor. În mod concret, mediatorul poate să organizeze reuniuni între părți, poate să consulte părțile împreună sau individual, poate să consulte experți și părți interesate sau să solicite asistența acestora și poate să ofere orice sprijin suplimentar solicitat de către părți. Cu toate acestea, înainte de a se consulta cu experți și părți interesate sau de a solicita asistența acestora, mediatorul se consultă cu părțile.
- (3) Mediatorul poate să dea un aviz și poate să propună o soluție spre a fi examinată de către părți, care pot accepta sau respinge soluția propusă sau pot conveni asupra unei soluții diferite. Mediatorul nu poate însă să formuleze un aviz sau observații cu privire la compatibilitatea măsurii în cauză cu prezentul acord.

- (4) Procedura de mediere are loc pe teritoriul părții căreia i-a fost adresată cererea sau, cu acordul părților, în orice alt loc sau prin orice alt mijloc.
- (5) Părțile depun toate eforturile pentru a ajunge la o soluție convenită de comun acord în termen de 60 de zile de la data numirii mediatorului. În așteptarea unui acord final, părțile pot lua în considerare posibile soluții provizorii.
- (6) Soluția poate fi adoptată printr-o decizie a comitetului. Fiecare parte poate condiționa soluția de îndeplinirea eventualelor proceduri interne necesare. Soluțiile convenite de comun acord se pun la dispoziția publicului. Cu toate acestea, versiunea făcută publică nu poate conține informații pe care o parte le-a desemnat ca fiind confidențiale.
- (7) Procedura de mediere se încheie:
 - (a) prin adoptarea unei soluții convenite de comun acord de către părți, caz în care procedura de mediere se încheie la data adoptării;
 - (b) prin acordul comun al părților, în orice etapă a procedurii de mediere, caz în care procedura de mediere se încheie la data aceluia acord;
 - (c) prin declarația scrisă a mediatorului, după consultarea părților, conform căreia orice eforturi suplimentare de mediere ar fi inutile, caz în care procedura de mediere se încheie la data unei astfel de declarații; sau

- (d) prin declarația scrisă a uneia dintre părți, după examinarea soluțiilor convenite de comun acord în cadrul procedurii de mediere și după examinarea oricăror avize și soluții propuse de către mediator, caz în care procedura de mediere se încheie la data acelei declarații.

ARTICOLUL 6

Punerea în aplicare a soluției convenite de comun acord

- (1) În cazul în care părțile au convenit asupra unei soluții, fiecare dintre părți ia măsurile necesare pentru a pune în aplicare soluția convenită de comun acord în termenul convenit.
- (2) Partea care pune în aplicare soluția informează cealaltă parte în scris cu privire la orice acțiuni sau măsuri întreprinse pentru a pune în aplicare soluția convenită de comun acord.
- (3) La cererea părților, mediatorul le transmite acestora în scris un proiect de raport factic scris, furnizând o scurtă descriere: (i) a măsurii care face obiectul procedurilor; (ii) a procedurilor desfășurate; și (iii) a soluției convenite de comun acord la finalul acestor proceduri, inclusiv a eventualelor soluții provizorii. Mediatorul le acordă părților 15 zile pentru a formula observații cu privire la proiectul de raport. După analizarea observațiilor părților care au fost prezentate în cadrul termenului respectiv, mediatorul le transmite părților un raport factic scris definitiv în termen de 15 zile. Raportul factic scris final nu poate să includă niciun fel de interpretare a prezentului acord.

ARTICOLUL 7

Relația cu soluționarea litigiilor

- (1) Procedura de mediere nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor părților prevăzute în capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți).
- (2) Procedura de mediere nu are ca scop să servească drept bază pentru procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul prezentului acord sau al oricărui alt acord. O parte nu se poate baza pe elementele următoare și nu le poate introduce ca probe în aceste proceduri de soluționare a litigiilor, și nici o comisie de arbitraj nu le poate lua în considerare:
 - (a) poziții adoptate de o parte în cursul procedurii de mediere;
 - (b) faptul că o parte și-a arătat disponibilitatea de a accepta o soluție pentru măsura supusă medierii; sau
 - (c) avizele sau propunerile formulate de către mediator.
- (3) Fără a aduce atingere alineatului (6) de la articolul 5 (Regulile procedurii de mediere) din prezenta anexă și cu excepția cazului în care părțile convin altfel, toate etapele procedurii de mediere, inclusiv orice aviz care poate fi acordat sau soluție care poate fi propusă, sunt confidențiale. Cu toate acestea, fiecare parte poate divulga publicului faptul că este în curs o procedură de mediere.

ARTICOLUL 8

Termene

Orice termen menționat în prezenta anexă poate fi modificat de comun acord de către părți.

ARTICOLUL 9

Cheltuieli

- (1) Fiecare parte își suportă propriile cheltuieli aferente participării la procedura de mediere.
- (2) Părțile împart în mod egal cheltuielile care decurg din aspectele organizatorice, inclusiv remunerația și cheltuielile mediatorului. Remunerația mediatorului este conformă cu cea prevăzută la regula 9(b) din anexa 9.

ARTICOLUL 10

Reexaminare

La cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord, părțile se consultă referitor la necesitatea de a modifica procedura de mediere în lumina experienței câștigate din folosirea procedurii de mediere și în lumina instituirii unui mecanism corespondent în cadrul OMC.

CODUL DE CONDUITĂ AL ARBITRILOR ȘI AL MEDIATORILOR

Definiții

1. În sensul prezentului cod de conduită:

„arbitru” înseamnă un membru al unei comisii de arbitraj instituite în conformitate cu articolul 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj);

„candidat” înseamnă o persoană al cărei nume se află pe lista arbitrilor menționată la articolul 3.44 (Liste de arbitri) și care este luată în considerare pentru a fi aleasă ca arbitru în temeiul articolului 3.29 (Instituirea comisiei de arbitraj);

„asistent” înseamnă o persoană care, în temeiul mandatului unui arbitru, desfășoară activități de documentare sau îl asistă pe arbitru în activitatea acestuia;

„procedură” înseamnă, în absența altor precizări, o procedură a unei comisii de arbitraj desfășurată în temeiul capitolului trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți);

„personal”, în ceea ce privește un arbitru, înseamnă persoanele aflate sub coordonarea și controlul arbitrului, altele decât asistenții.

Responsabilitățile în cadrul procesului

2. Pe parcursul procedurilor, fiecare candidat și arbitru evită orice încălcare și orice aparență de încălcare a deontologiei, este independent și imparțial, evită orice conflicte de interese directe sau indirecte și respectă standarde înalte de conduită pentru a asigura integritatea și imparțialitatea mecanismului de soluționare a litigiilor. Arbitrii nu acceptă instrucțiuni din partea niciunei organizații și a niciunui guvern cu privire la chestiunile examinate de o comisie. Foștii arbitri trebuie să respecte obligațiile prevăzute la punctele 15, 16, 17 și 18 din prezentul cod de conduită.

Obligații de comunicare a informațiilor

3. Înainte de confirmarea alegerii sale ca arbitru în temeiul capitolului trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți), un candidat trebuie să declare orice interese, relații sau aspecte care ar putea afecta independența sau imparțialitatea sa sau care ar putea da naștere, în mod rezonabil, la o aparență de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate în cursul procedurii. În acest scop, candidatul depune toate eforturile rezonabile pentru a se informa în legătură cu existența unor astfel de interese, relații și aspecte.
4. Un candidat sau un arbitru comunică informațiile privind încălcări efective sau potențiale ale prezentului cod de conduită numai comitetului, în vederea examinării de către părți.

5. Odată aleși, arbitrii continuă să depună toate eforturile rezonabile pentru a se informa în legătură cu orice interese, relații sau aspecte menționate la punctul 3 din prezentul cod de conduită și le declară. Obligația de comunicare a informațiilor reprezintă o obligație permanentă, prin care arbitrii declară orice astfel de interese, relații sau aspecte care ar putea surveni în orice stadiu al procedurii, de îndată ce le cunosc. Arbitrii declară astfel de interese, relații sau aspecte informând în scris comitetul, în vederea examinării de către părți.

Atribuțiile arbitrilor

6. După alegere, arbitrii își îndeplinesc prompt și în totalitate sarcinile, pe durata întregii proceduri, cu onestitate și diligență.
7. Arbitrii analizează doar acele aspecte care apar în cursul procedurii și sunt necesare în vederea luării unei hotărâri și nu delegă această atribuție niciunei alte persoane.
8. Arbitrii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că asistenții și personalul lor cunosc și respectă dispozițiile de la punctele 2, 3, 4, 5, 16, 17 și 18 din prezentul cod de conduită.
9. Arbitrii nu se angajează în contacte *ex parte* în ceea ce privește procedura.

Independența și imparțialitatea arbitrilor

10. Arbitrii trebuie să fie independenți și imparțiali, să evite crearea unei aparențe de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate și să nu fie influențați de interesul personal, de presiuni externe, de considerente de ordin politic, de proteste publice, de loialitatea față de o parte sau de teama de a face obiectul criticilor.
11. Arbitrii nu pot, în mod direct sau indirect, să își asume o obligație sau să accepte beneficii care ar afecta sau ar părea că afectează îndeplinirea în mod corespunzător a atribuțiilor lor.
12. Arbitrii nu pot folosi poziția pe care o dețin în cadrul comisiei de arbitraj în scopul promovării unor interese personale sau private și trebuie să evite acțiunile care pot crea impresia că există persoane care se află într-o poziție privilegiată și îi pot influența.
13. Arbitrii nu permit ca judecata sau comportamentul lor să fie influențate de raporturile sau responsabilitățile financiare, de afaceri, profesionale, familiale sau sociale.
14. Arbitrii trebuie să evite să intre în orice relație sau să dobândească orice interes financiar susceptibil de a le afecta imparțialitatea sau care ar putea crea, în mod rezonabil, o aparență de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate.

Obligațiile foștilor arbitri

15. Toți foștii arbitri trebuie să evite acțiunile care ar putea crea aparența că au fost lipsiți de imparțialitate în îndeplinirea atribuțiilor lor sau că ar fi obținut vreun beneficiu în urma deciziei sau hotărârii comisiei de arbitraj.

Confidențialitate

16. Niciun arbitru sau fost arbitru nu poate, în niciun moment, să comunice sau să utilizeze informații nedestinate publicului, referitoare la o procedură sau de care a luat cunoștință în cadrul unei proceduri, decât pentru scopurile procedurii respective, și, în special, nu poate să comunice sau să utilizeze vreo astfel de informație pentru a dobândi un avantaj personal sau pentru alte persoane sau pentru a afecta interesele altora.
17. Niciun arbitru nu face publică o hotărâre a comisiei de arbitraj sau părți ale acesteia înainte de publicarea ei în conformitate cu capitolul trei (Soluționarea litigiilor) secțiunea B (Soluționarea litigiilor dintre părți).
18. Un arbitru sau un fost arbitru nu dezvăluie niciodată deliberările unei comisii de arbitraj sau opiniile vreunui arbitru cu privire la deliberări.

Cheltuieli

19. Fiecare arbitru păstrează o evidență a timpului dedicat procedurilor și a cheltuielilor efectuate, precum și a timpului și a cheltuielilor asistențelor săi, și întocmește un raport final cu privire la aceste aspecte.

Mediatori

20. Prevederile aplicabile arbitrilor sau foștilor arbitri, descrise în prezentul cod de conduită, se aplică, *mutatis mutandis*, mediatorilor.
-

CLAUZA INTERPRETATIVĂ NR. 1

REFERITOARE LA CONSTRÂNGERILE SPECIFICE ALE REPUBLICII SINGAPORE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE SPAȚIUL SAU ACCESUL LA RESURSE NATURALE

1. Articolul 2.3 (Tratamentul național) nu se aplică niciunei măsuri privind:
 - (a) aprovizionarea cu apă potabilă în Singapore;
 - (b) deținerea, cumpărarea, dezvoltarea, gestionarea, întreținerea, utilizarea, beneficierea, vânzarea sau cedarea în alt mod a proprietăților imobiliare locative¹ sau programele de locuințe sociale din Singapore.
2. La trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord și, ulterior, la fiecare doi ani, dacă taxa de timbru *Additional Buyer's Stamp Duty* (ABSD) continuă să fie în vigoare, comitetul va examina dacă menținerea acestei taxe este necesară pentru a garanta stabilitatea pieței proprietăților imobiliare locative. În cadrul acestor consultări, Singapore va furniza statistici și informații relevante cu privire la piața proprietăților imobiliare locative.

¹ Termenul „proprietăți imobiliare locative” se referă la proprietățile imobiliare astfel cum sunt definite în capitolul 274 din legea proprietăților imobiliare locative la data intrării în vigoare a prezentului acord.

CLAUZA INTERPRETATIVĂ NR. 2

REFERITOARE LA REMUNERAREA ARBITRILOR

În ceea ce privește regula 9 din anexa 9, ambele părți confirmă următoarea interpretare:

1. Remunerația și cheltuielile care trebuie plătite arbitrilor se bazează pe standardele mecanismelor comparabile de soluționare a litigiilor internaționale din cadrul acordurilor bilaterale sau multilaterale.
2. Cuantumul exact al remunerației și al cheltuielilor se stabilește de comun acord de către părți înaintea reuniunii părților cu comisia de arbitraj în conformitate cu regula 9 din anexa 9.
3. Ambele părți aplică prezenta clauză interpretativă cu bună credință, pentru a facilita funcționarea comisiei de arbitraj.
